

పెద్దకథ

మిథి

ఉమాశాస్త్రి

అతనికలంపేరు కవి. అసలు పేరు
కరతలామలకపు వినాయకరావు.

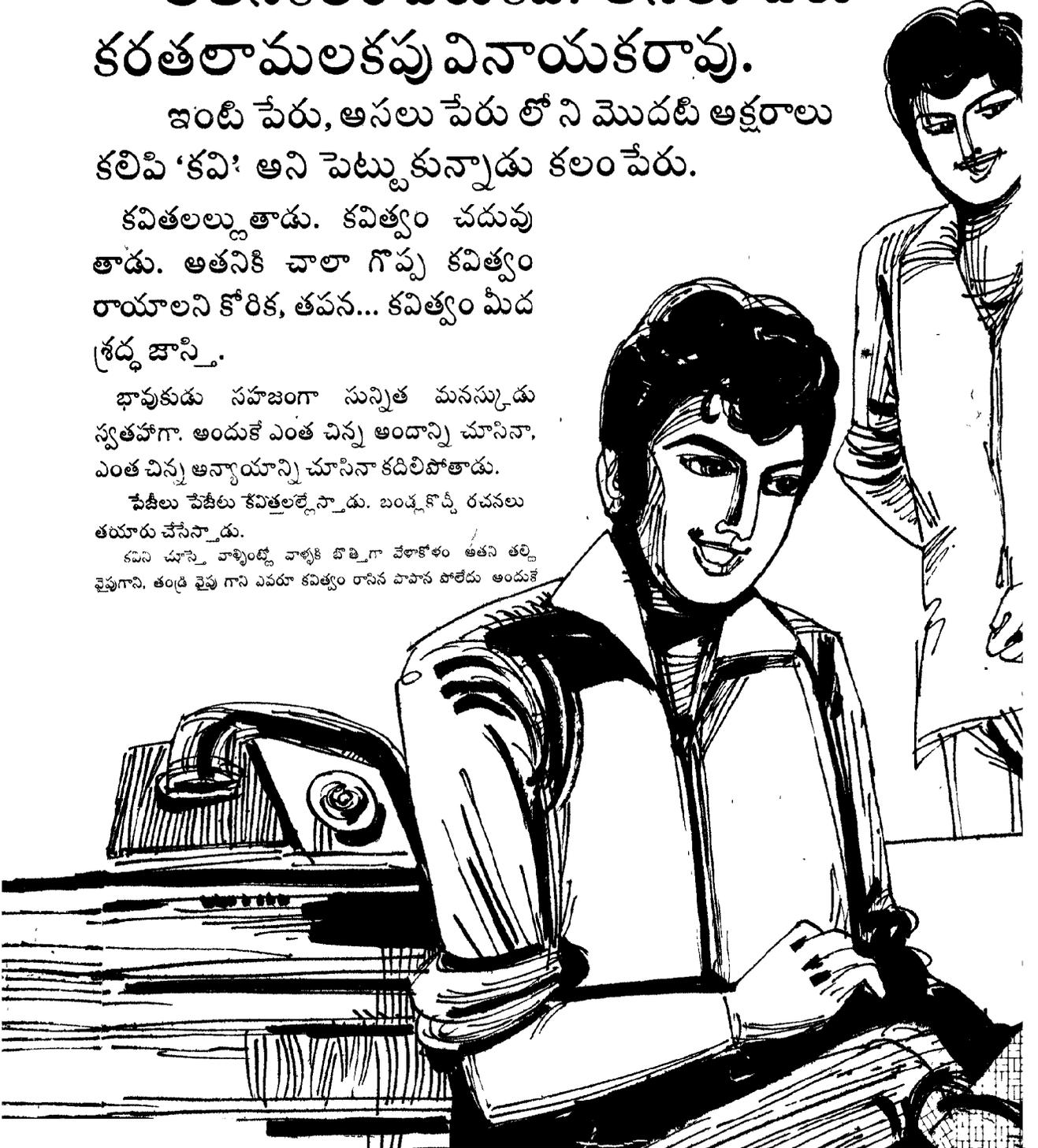
ఇంటి పేరు, అసలు పేరు లోని మొదటి అక్షరాలు
కలిపి 'కవి' అని పెట్టుకున్నాడు కలంపేరు.

కవితలల్లుతాడు. కవిత్వం చదువు
తాడు. అతనికి చాలా గొప్ప కవిత్వం
రాయాలని కోరిక, తపన... కవిత్వం మీద
శ్రద్ధ జాసి.

భావుకుడు సహజంగా సున్నిత మనస్కుడు
స్వతహాగా. అందుకే ఎంత చిన్న అందాన్ని చూసినా,
ఎంత చిన్న అన్యాయాన్ని చూసినా కదిలిపోతాడు.

పేజీలు పేజీలు కవితలల్లెన్నాడు. బండ్లకొద్దీ రచనలు
తయారు చేసేన్నాడు.

కవిని చూస్తే వాళ్ళింట్లో వాళ్ళకి బొత్తిగా వెలాకోళం అతని తల్లి
వైపుగాని, తండ్రి వైపు గాని ఎవరూ కవిత్వం రాసిన హాసాన పోలేదు అందుకే

కవిత్వం రాసే వాళ్ళన్నా, కథలు రాసే వాళ్ళన్నా ఇది చదివే వాళ్ళన్నా వాళ్ళ ఇంటిల్నిపాదికి నవ్వు, తమాషా, చిన్న చూపు. డబ్బు తప్ప మరో ఏషయం ప్రపంచంలో లేదని వాళ్ళి ఉద్దేశ్యం.

ఎలా వచ్చిందో కవికి మాత్రం వుట్టిదు సరదా కవిత్వమన్నా, రచనలన్నా... అంతే కాదు కవిత్వంతో బాటు అతనిలో కొంచెం సోపలిస్టు భావాలు. ఎవరు చిన్నప్పుడతన్ని ఉద్దేగపరచి ఈ భావాలు ప్రవేశపెట్టారో గానీ అతనిలో ఉమ్మెత్తున భావావేశం కవితోద్దేగం-మనకి కనిపిస్తాయి పరపళ్ళు తొక్కుతూ ఇంట్లో అతనికి ప్రోత్సాహం లేకపోయినా, కాలేజీలో మాత్రం అతన్ని అందరూ కవిగానే గుర్తించి కవి అనేపిలిచారు.

చదువు పూర్తయేనాటికి అతను దేశ, విదేశీయ సాహిత్యాన్ని కొంతవరకు అకళింపు చేసుకున్నాడు.

అతనిలో జ్ఞాన అభివృద్ధిని తప్పి కలిగించుకుంటూ ఉండటం అతనికి ఇష్టమయిన పనుల్లో ముఖ్యమైనది.

ఆ సమయంలోనే అతనికి నేను పరిచయమయ్యాను అతనే నన్ను పనిగట్టుకుని పరిచయం చేసుకున్నాడంటి దాపుంటుంది. మొదటి పరిచయంలోనే అతను నన్ను గురువు స్థానంలో నిలబెట్టేసుకున్నాడు. ఇష్టపడటమూ మొదలుపెట్టాడు. నిజంగానే అతని కన్న నేను పది పన్నెండేళ్ళు

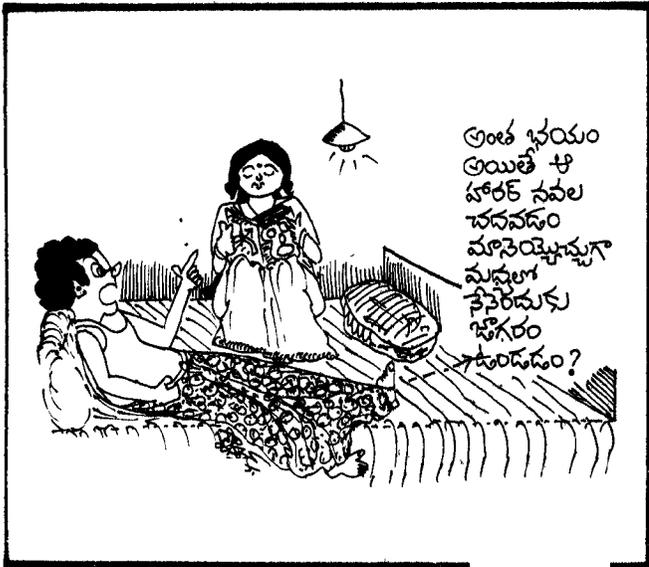

Rao

పెద్ద కాచడం ఒక విశేషం. అదేమిటో నాకు ఎక్కువగా రచయితలు, కవులు, సంగీత విద్వాంసులతోనే పరిచయం... కానిహళ్ళు కూడా నా స్నేహితులున్నారనుకోండి. ఒకటయి వుంటుంది. నేను పుస్తకాలు ఎక్కువ చదువుతాను. అందువల్ల కాబోలు ఈ పరిచయాలు అనుకున్నాను. కవితో పరిచయం కలిగినప్పుడు, పరిచయాన్ని మించి స్నేహంగా మార్చడానికి నేను ఎందుకో ఎప్పుడూ ఇష్టపడలేదు ఈ కవులు, రచయితలు, లాంటి వారితో... కొంచెంకని మాత్రమే చేరువ కాగలిగాడు. నేనంత దూరంలో వుంచినా అతను స్నేహ పూర్వకంగా దగ్గర పడటం నేను గమనించకపోలేదు. మా పరిచయం రెండేళ్ళు గడిచేసరికి అతను నాతో కొంత చనువు సంపాదించుకున్నాడు స్నేహమని నేననుకోలేదు. అతననుకున్నాడు. నేను కాచనలేదు. వారానికోసారి తప్పకుండా కలుస్తాడు నన్ను.

నేను మంచివి అనుకున్న పుస్తకాలెక్కువ చదువుతాను. నాకు బాగున్న మంచి సంగీతం వింటాను. కవులు, రచయితలు, గాయకులు కాని స్నేహితులిద్దరు ముగ్గురున్నారు నాకు. వాళ్ళతోనే ఎక్కువగా చర్చిస్తాను. ఇది గమనించినట్లున్నాడు కవి.

ఓసారి మాటల సందర్భంలో అడిగాడు.

అంత ప్రయం
అయితే ఆ
హోరక నవల
చదవడం
మానెయ్యొచ్చునా
మధ్యలో
కేసరెదుచ్చ
జోగరం
శుండుడం?

"మీకు రచయితలన్నా, గాయకులన్నా, కవులన్నా సదభిప్రాయం లేదనుకుంటాను" అడిగాడు.

తృప్తిపడ్డాను... ఫర్వాలేదు కుర్రాడు అనుకున్నాను.

"ఏమిటలా అనేసావు" అన్నాను.

"అహ... చూస్తున్నాను మీ వ్యవహారం" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అదేం లేదే" అన్నాను.

"అ... దబాయించకండి... మీరు ఆ కాశీపతిగారితోనూ, శోభనాద్రితోనూ బోలెడు విషయాలు చర్చిస్తారు... నాతో అంత బాగా మాట్లాడలేం... అన్నాడు ఆక్రోశంగా.

"నువ్వూ కవివి... సృష్టిస్తావు... మేము రచనలం అన్నాడిస్తాం... అందుకో మాలో మేము చర్చించుకుంటాం" అన్నాను హాస్యంతో తోసేస్తూ మాటని.

"అలా తీసి వారెయ్యకండి మాట్లాడూ...నాకు సమాధానం కావాలి" అన్నాడు...

నిశితంగా అనికేసి చూశాను... కవి అందే నాకు అభిమానమే. అతనిలో నీతి నిజాయితీలున్నాయి... సంఘంలోని అసహజత్వాన్ని నేను ద్వేషించినట్లు అతను ద్వేషిస్తాడు. ఫివితో రచయిత భార్యని వీనిడ్ హాస్ చంపాడని విని నాతో పాటు

అతను బాధపడ్డాడు. మరో కవి, రచయిత కన్నెపిల్లని మోసం చేసాడని నేను వచారినై నాతో బాటు అతను విలవిల్లాడాడు. ఇలాగే చాలా విషయాలతో అభిప్రాయాలతో నాతో ఏకీభవించాడు.

నాకన్నా కొన్ని మంచి గుణాలున్నాయి. నా కన్నా మంచి మనసుంది. అందుకో నాలో వున్న కొన్ని మంచివి, చెడువి, కొన్ని అభిప్రాయాలు అతనితో చెప్పి అతని మనసు కష్టపెట్టుటం అవసరమా?

రచయితలు కొందరు రచనల్లో నిజాయితీని కనబరచడం లేదు. రాసే విషయాలన్నీ తామే నమ్ముకుండా గుట్టులుగా రచనల్ని చిన్నతరహా పరిశ్రమగా మార్చేస్తూ అత్యవసరం చేసుకుంటే నాకు చిరాకు. మృదువైన సంగీతాన్ని అందిస్తూ కఠినంగా మాట్లాడే సంగీత కళాకారులంటే నాకు పరమ చిరాకు. ఏం చెప్పను? ఇవన్నీ ఇతనికి చెప్పడం సమంజసమేనా? ఎంతవరకు మంచిది ఇలా చెప్పడం... నాకే తెలీటంలేదు

"చెప్పండి మేష్టారు. మీకెందుకు మంచి అభిప్రాయంలేదు మేమంటే" అన్నాడు కళాకారులందరికీ ప్రతినిధిలా నిలబడుతూ.

"నువ్వలా అందరికీ ప్రతినిధిలా నిలబడకు... అందులో ఈ కాలంలో"

"అదేం కాదు చెప్పండి మాష్టారు".

వదిలేటట్టు లేదు. అనుకున్నాను. కవిలో చాలా పట్టుదల వుంది... అది మొండి పట్టుదల కాదు నాకు తెలుసు... ఈ పట్టుదలే అతనిలో నాకు నచ్చే గుణం.

కొందరి కవిత్వం గురించి, కొందరి రచనలు గురించి నాతో చర్చించాలని ఎప్పుడతను ఎదురు చూసినా నేను తప్పుకుపోవడం అతన్ను చాలాసార్లు గమనించాడు. అందుకో ఆ ప్రశ్నలు.

చెప్పాను.

"అందరూ అలా కాదుగా..."

"అందరూ అని నేనూ అనలేదు... కానీ ఎందుకో కవులు, రచయితలు కంటే సంయమనంతో వుండాలని నేననుకుంటాను. ఇది తప్పు కావచ్చు... ఇలా అనుకోవడం నా బలపావన కావచ్చు. ఇది నా దృక్పథం".

"అందుకూ ఆ దర్పాలు పాటించాలంటే ఎలా?"

"అందరూ పాటించాలా అన్న ప్రశ్నకు సమాధానమే లేదోయి. అలో చిన్న తెలుసుంది. సమాజం నుంచి నువ్వెలా రక్షణ కోరుకొంటావో అలాగే సమాజం కూడా నీ నుంచి కొంచెం ఆశిస్తుంది. సమాజం అంటే ఏమిటి? మనలాంటి మనుషులు తయారు చేసుకున్నదే... ఒక వ్యవస్థ... ఉదాహరణక వైద్యుడున్నాడు... ఏమాశిస్తావు అతని నుండి... మంచి వైద్యం... అతను మనసుండి దబ్బు అశిస్తాడు... ఎంత దబ్బు? ఆ కొలత ఎవరు చెప్తారు. అది అతని సంస్కారం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఆదర్శం అనేది అందరూ పాటించరా అని అడిగితే నేనేం చెప్పను... టీచర్లు, డాక్టర్లు, డాక్టర్లు... అందరూ ఆర్థంగా వుండాలి అనే నా ధోరణి ఏదీ అయితే ఇంక నువ్వేం మాట్లాడకు.

"అర్థమయింది మేష్టారు... కానీ ఇది కుదిరే వ్యవహారమంటారా? మీరు చెప్పినట్టు టీచర్లు, డాక్టర్లు, లాయర్లు, వగైరా అందరూ సంఘంలోని వారో కదా... అందరితో పాటే వాళ్ళాను". అన్నాడు.

"నిజమే... ఎందుకో నాకు టీచర్లు, రచయితలు- ఈ రెండు వర్గాల వాళ్ళకే కాస్త ఆదర్శంగా వుండాలి అని అనుకుంటాను" అన్నాను.

కవి మాట్లాడలేదు.

"దానీ ఇలా ఆలోచిద్దాం కవి... చిన్నందరికన్నా రచయిత గాని కవిగానీ ఏమిట్లు వైస వుండాలని అనుకుండా మా మాట్లాడే అన్నాను.

అనుకోవాలి తప్పదు... వారీలో. మిగిలినవారికన్నా అదనంగా స్పందించే స్పృహ చేస్తూ వుంటారు, మనసు వుంది కదా".

అంటుండగా కోపతి వచ్చాడు...నాన్నేపాతుడతను.

"ఓహూ కవిగారా ఇక్కడున్నారే. పొద్దున్నే కవిత్వ రసస్వాదనా?" అడిగాడు కోపతి.

నాకన్నా కోపతికి కవిత్వమన్నా. రచనలన్నా ఏచ్చి ఎక్కువ. దొరికిన ప్రతి పుస్తకం చదువుతాడు.. విమర్శిస్తాడు. మన తెలుగు సాహితీ సామ్రాజ్యంలో మంచి రచయితలు, కవులు ఉన్నారగానీ మంచి విమర్శకులే లేరయ్యా కవీ అంటూ కవని రెచ్చగొడుతూ ఉంటాడు.

'కోపతిగారూ మీరయితే అలా అన్నారూ గానీ మా గురువు గారయితే మంచి రచనలున్నాయి గానీ మంచి విమర్శలే లేవు అంటారండి అంటాడు కవి నన్ను ఉద్దేశించి.

వాళ్ళిద్దరూ అలా తమాషాగా మాట్లాడుకుంటుంటే వినడం నాకు సరదా.

"ఏమిటో యీ కవీ. నీకు కాలేజీ లేదా?" అడిగాడు కోపతి.

"ఉండండి" అన్నాడు కవి లేనూ...

అతను కాలేజీలో జూనియర్ లెక్చరర్.

"ఇంక వెదతాను మేష్టారూ" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు కవి.

మళ్ళీ పది రోజుల దాకా కనబడలేదు కవి.

ఓనాడు మేమి అఫీసులో ఉండగా వచ్చాడు కవి. నేనూ, నీతాపతి మాత్రమే పుస్తాం అఫీసులో... అందరూ భోజనాలకు వెళ్ళారు. ఒంటి గంటన్నర...

"ఏమిటో యీ.. ఆ రోజెళ్ళి తు రోజు తేరావు" అన్నాను.

నవ్వేశాడు కవి.

"ఏమిటయ్యా... ఇలా అఫీసుకి వచ్చావు" కోపతి అడిగాడు.

"ఇదిగో ఇది చెప్పడానికే.. ఘరిద్దరూ రెండు మా రచయితల సమావేశానికి రావాలి" అన్నాడు.

"ఏమిటి సంగతి?" అన్నాను.

"రచయితలేనా. రచయితలు కూడానా?" కోపతి హాస్యం.

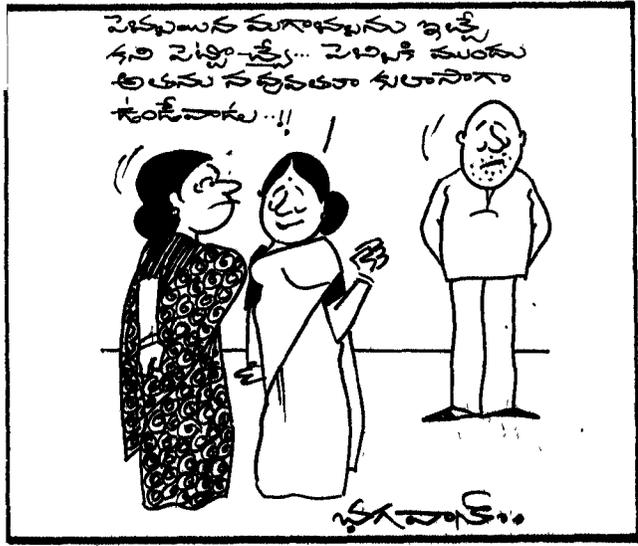
"అందరూను".

"ఇవే సంగతి చెప్పవోయ్".

"మా ఫర్ములలో ఒకరి కథకి బహుమతి వచ్చింది. అతన్ని సన్నాసిస్తూ న్నాము... రచనలు కొందరిని అప్పనిస్తూన్నాం అందులో మీరిద్దరూ ఉన్నార" అన్నాడు కవి.

'టేంక్స్' అన్నాము ఇద్దరం అహ్వన పత్రిక అందుకుంటూ.

'అయ్యా. బాబూ కవీ... ఇటువంటివి నాకు అంతగా పడవు కదా... సన్నోదలెయ్య రాదా?" అన్నాను.

"అదేం లాభం లేదు మేష్టారూ మీరు రావలసినదే".

"ఏమయ్యా కవీ... రంభ, ఊర్వశి, మేనక కూడా వస్తున్నారా?" కోపతి ప్రశ్న.

"అహో... మా జయంతి, వసంత, మన్మథ- కూడా వస్తున్నారు కోపతిగారూ.. మీరెల్లాగో మా గురువు గారిని తీసుకుని తప్పక రావాలి" అన్నాడు కోపతితో కవి.

"అది... సరే... ఆ పేర్లు..." అన్నాను.

"అవన్నీ కలం పేర్లు మాష్టారూ... వాటి సంగతి మిక్కిలి తప్పక ధండి" అన్నాడు కవి.

"వస్తాము లేవయ్యా...భోజనాలున్నాయా?"

కోపతి ప్రశ్నకి సమాధానంగా సచ్చాదు కవి.

"భోజనాలు లేవు అల్లూరం వుందే. నాయంకాలం ఆరు గంటలకి నజీ, రావాలి మీరిద్దరూ... రాకపోతే తాడుకోను" అంటూ సుడిగాలిలా వెళ్ళిపోయాడు.

అతనిచ్చిన అహ్వన పత్రికను పరిశీలించాము.

'అగ్ని గూటకం సన్నాసింది. బహుమతి పచ్చిక వడయితే సూర్య' గారి పదపయి వాళ్ళాయి... తిర్మాత ముగ్గురు పక్షల ప్రసిద్ధిగాలు.. ఆ తర్వాత అల్లూరం.

'సూర్య' సన్నాచ్చాడు వెళ్ళిపోతే అన్నాడు కోపతి

ఏమి మాట్లాడాలనిపించ లేదు... ఈ సభలు, సన్నాలు నాకు నచ్చవు... అన్న ఒక మూక పొసిపట్టంటాయి. కొత్తగా ఏమి ఉండదు... చప్పట్లు, పూలదండలు, పొగడలు... అంతే..

'సూర్య' పేరు వినలేదానువ్వు... అతను కొంచెం ఫర్మాటోడు... బాగానే రాస్తాడు... రచయితే కాక మంచి విమర్శకుడు కూడా" అన్నాడు కోపతి.

"వెదతాం కదా, చూద్దాం" అన్నాను.

సగటు మనిషిని నేను. నాలాంటి వాళ్ళకి గొప్ప ఏమిటో... ఈ గర్వమెందుకో.. ఏమిటి చూడడం? పాపం వాళ్ళు కప్పపడి రాస్తూంటే బాగోమిటో ఓగోమిటో ఒక్కసారి చదవగానే చెప్పెయ్యొద్దం... ఏమిటి ఏచ్చి... అందులో నాలాంటి మామూలు మనుషులు. అదే అన్నాను కోపతితో.

"మంచివాడివే... మన కోసమే కదా వాళ్ళు రాసేది, మన కోసమే కదా గాయకులు పాడేది. కవులు రాస్తే చదివేది మనలాంటి వాళ్ళే... కనక మనకి బాగుండాలి. ఈ కళలన్నీ అంటే... సామాన్య జనానిక్కుడా అర్థమయ్యేటట్టు రాయడమే గొప్ప కదా.. అలాగని రచనా గౌరవానికి భంగం కలిగేటట్టు అసభ్యంగా కూడా రాయకూడదు. రచనంటే ఏమిటి.. తపస్సులాంటిది" అన్నాడు కోపతి.

అశ్రుర్యపోయాను నేను. కథల గురించి కవిత్వాన్ని గురించి కబుర్లు చెప్పుకునే వాళ్లం.. ఇతనిలో విమర్శనాత్మకతని ఇప్పుడే చూస్తున్నా...

"అలా చూడకు.. నాకేం వచ్చని" అని నవ్వేశాడు.

"సూర్య అంటే నీకు ఇవ్వమా?"

"ఊ" తల ఊపాడు.

ఇంతలో అందరూ వచ్చేస్తున్న సందడి అఫీసులో... ఆ ప్రసంగం అంతటితో తాత్కాలికంగా ఆగింది.

మర్నాడు సాయంత్రం... ఇంకా ఆలోచిస్తున్నాను. వెదదామా వద్దా అని సందేహంలో పడ్డాను.

కోపతి వదలడు. ఆ సంగతి తెలుసు నాకు.

"అగ్ని గూటకం గాని సూర్యని సువ్యూ చూడాలి... అతను మేధావుల్లోనే లేక్క" అన్నాడు కోపతి.

"నేను వినలేదే ఆ పేరు..."

"అతను విమర్శకుడు... సాహిత్య పత్రికల్లో విమర్శ రాస్తాడు. వ్యాసాలు ఎక్కువగా రాస్తాడు. కథల కన్నా, నవలల కన్నా... ఒకటి రెండు నవలలు బాగున్నాయి."

"నాకు చెప్పలేదేం ఇన్నాళ్ళూ" అన్నా.
 "ఇంకా ఎక్కడ? ఇప్పుడిప్పుడే పైకి వస్తున్నాడు"
 నేను మాట్లాడక పోవడం చూసి అనుమానం వచ్చినట్లుంది సభకి రావేమోనని
 "సూర్య మంచివాడు. ఆలోచనా శక్తి వున్న మనిషి.. వెళ్ళి చూస్తే ఏం పోయింది. కవిత్వోపం వస్తుందిమనం వెళ్ళకపోతే.
 "అహ... అలా చూడకు.. అతను నొచ్చుకుంటాడేమోనని" అన్నాడు హాస్యంగా నన్ను అటవట్టిస్తూ.
 "అంతేనా లేకరంభా, ఈర్యశి.."
 "అబ్బెళ్ళె.. అదేం లేదు.. ఒట్టు నిజం... కేవలం కవి కోసమే"
 "అల్పాహారం కూడా".
 "అదీ నిజమే అనుకో".
 "తప్పదంటావు".
 "నిజానికి ఒక్క సాయంత్రమే కదా! ఇక్కడుండి ఏం చేద్దా... ఇంతకంటే సత్కాలక్షేపం ఏవుంటుంది" అన్నాడు కాశీపతి.
 చదువుతున్న సారైని బల్ల పైపడేసి బయలుదేరాను. కాశీపతి మొహంలో ఆనందం. అతని కిలాంటివి సరదా.
 ఆ హడావిడి... ఆ గేల... ఆదంతా అతనికి ఇష్టం అందులో ఇటువంటి రచయితల సభలు సమావేశాలు చాలా బాగుంటాయి అతనికి
 మేము వెళ్ళినరికి ఇంకా సభా ప్రారంభానికి సమయమవలేదు అందరూ వచ్చారుకానీ పరిచయ పత్రం చదవవలసిన 'సూర్య' రాలేదు సభా నిర్వాహకులందరికీ కంగారుగా వుంది. అతని కోసం కవి కూడా వెళ్ళొచ్చాడు దొరకలేదతను. ఎక్కడికెళ్ళాడో అతను ఎవరికి తెలీదు.
 ముఖ్య అతిథిగా ఎవరినీ పిలవకుండా ఆ సంఘ అధ్యక్షుడు ఉపాధ్యక్షులతోనే సమావేశం జరపాలనుకున్న ఆ సంఘం ఉద్దేశం నాకు వచ్చింది ఇంకో విషయం కూడా బాగానే ఉంది. రాజకీయ నాయకులను పిలవక పోవటం. వాళ్ళని పిలవటం తప్పని కారు. వాళ్ళు వస్తే ఏమిటో హడావిడి

క్రమిం వాతావరణం అసలు నాయకులు సాదా సీదాగానే ఉన్నా చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళు ఘోరాన వడిపోతూ వుంటారు.
 అలా కాకుండా సభ్యులందరితోనూ జరపబోయే ఈ చిన్న కార్యక్రమం ముచ్చటగా వుంది సభ్యులందరూ కలిసి మెలిసి పనులు చేసుకోడం, ఏర్పాట్లు చూసుకోవడం బాగుంది హంగుమా ఎక్కువ లేకపోవడం వల్ల సహజంగా వుంది ఆ వాతావరణం.
 "సూర్య రావడానికోసం సభను వదిలెను నిమిషాలు అలస్యంగా ప్రారంభిస్తామన్న ప్రకటన వినబడింది వేదిక మీద నుంచి.
 అందరం లేచి హాలు బయటకు వచ్చాము కాళ్ళ గాలి వీల్చుకోవచ్చని హాలు బయట కూడా అలంకరణ బాగుంది. పెద్ద పెద్ద చెట్లు ఆవరణంతా... పెద్ద ఆవరణ సాధారణంగా మిడింగులు జరిగే స్థలమే అది కానీ చిన్న చిన్న సమావేశాలే జరుగుతాయి హాల్లో.. పెద్ద మీడింగులతో హాలు బయట ఏర్పాటు చేస్తారు. ఎవరైనా మంత్రిగారొస్తే ఆవరణలోనే వందిళ్ళు వేసి ఏర్పాటు చేస్తారు. అన్ని హంగులూ ఉన్నాయి ఇక్కడ.
 కవి వచ్చి నాకు కొందర్ని పరిచయం చేశాడు కాశీపతి అతని అభిమాన రచయిత్రులతో, రచయితలతో బాతాభానీ కొడుతున్నాడు కొంచెం దూరంలో నాకు కవి ముగ్గుర్ని పరిచయం చేశాడు.
 కవి పరిచయం ఒక రచయిత పేరు క్యాం.. కొంచెం పేరున్నవాడే అయితే వీళ్ళ సంఘంలో సభ్యుడు కాదు నాలాంటి అహ్వనితుడు అలాంటి వారే మిగిలిన ఇద్దరు.
 మరొకతను జర్నలిస్టు వ్యాన్. పత్రికల్లో వ్యాసాలు రాస్తాడు కానీ ఒపత్రికలో వని చేస్తాడు.. అలా అని చెప్పాడు కవి
 "ఒకప్పుడు... ఇప్పుడు కాదు" అన్నాడు వ్యాన్ నవ్వుతూ.
 "సరే.. ఇదిగో ఈపిడ సాగరి.. రచయిత్రు"
 అందర్ని కలం పేరుతోనే పరిచయం చేశాడు... అసలు పేర్లకన్నా కలం పేరులంటేనే వాళ్ళకి ఇష్టమట
 సమస్కారం చేస్తున్నప్పుడు ఆమె ముచ్చటగా వుంది మాటలో సభ్యతా

మనిషి నా సమర నాదం!

మనిషి!

దేనికి తలవంచని మేరువు కన్నా ధీరుడు!
 సద్గుణింబోనే తుద్రున పారిపోయే 'పూరేడు'
 కన్నా భీరుడు!!
 పెనుగొండవైనా సిండి కొట్టగల
 మహాబలుడు!
 అల్పమైన తృణాన్ని సైతం పెకలించలేని
 దుర్బలుడు!!
 భయంకరమైన అణువును భేదించిన
 విజ్ఞాన భిని!
 అద్భుతమైన రాయికి, రప్పకి మొక్కై అజ్ఞాన
 వని!!

మనిషి!

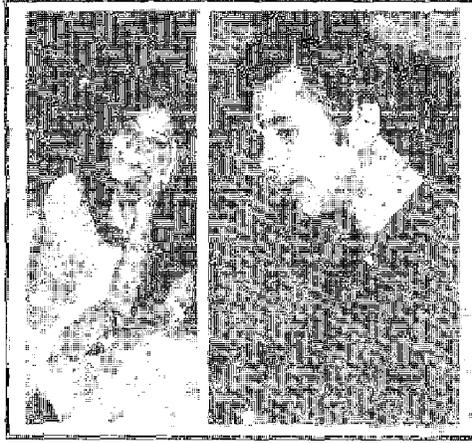
భువికి- దివికి మధ్య బంగారు సేతువు
 నిర్మించి
 చందమామతో సయ్యాటలాడిన
 అజ్ఞానాంధ నిర్దోశి!
 లోకానికే శకునాలు చేప్పి కుడితిలో పడి
 చచ్చే బొడ్డుదన గుడ్డికి!!
 బ్రతుకును కమ్మిన కారు వీకటిలో

కాంతికిరణ దీపం!
 సంకుచిత కులమత మౌఢ్యాల తమసాంధ
 కూపం!!
మనిషి!
 ఒక్క కడకంటి చూపుతో
 హృదయ వివంచని మ్రోగించి
 పలికించ గలదు శతకోటి రాగాలు!
 ఒక్క కనుబొమ విరుపుతో
 నిండు గుండెలను చీల్చి
 సృష్టించగలదు అనంతకోటి ప్రళయాలు!!
 ఒక్క శిరః కంపనతో అంపగలదు
 మృత్యు సన్నిధికి అశేషజన సందోహాలు!!
మనిషి హృదయం!
 అవధులే జేసి అపార కరుణా సింధువు!
 క్రోధ, లోభ, మోహ, మదమాత్సర్యాల కేంద్ర.
 బిందువు!!
 అన్యాయంపై కనిపే అగ్రహార గ్రహ కీచికి
 స్వార్థం వచ్చి ముందు పూచే పూచికి!
మనిషి హృదయం!
 ఫెళోఫెళమని ప్రదిలే గాజు కన్నా పెళుసు!

అంతకన్నా పెళుసైన ఇరుకు నాళాలలో
 ప్రవహించే
 ఎర్రని ద్రవం కదిలిస్తుంది వాడీ- వేడి గల
 మనిషి నాడిని
 ఈద్రవ చలనంతో నేటిక్కుటిక్కు మనే
 పిడికెడంత గుండె గడియారం
 శాసిస్తుంది మనిషి మస్తిష్కాన్ని!
అయితేనేం!
 ఒక చిన్ని తూటా, ఒక్క పరుషవాక్కు,
 అమానుషమైన ఒక్క పరిహాసం
 ఆపగలదు మనిషి గుండె గడియారం!
 పలకగలదు మనిషి కీచిత చరమాంకం!!
అయినా,
 మనిషి మహామహామన్యితుడు!
 అపార మోహా భాన్యంతుడు!
 అజ్ఞేయుడు! అమరుడు!!
 అందుకే మనిషి నా సమతా వేదం!
 మనషి! నా సమర నాదం!!!
 -శ్రీకాంత్

మూన్ మూన్తో రాజేష్ ఖన్నా ప్రణయం!?

చులన చిత్ర రంగంలో సదీ నటుం సంబంధాలు ఎంతో విచిత్రంగా వుంటాయి. ఈమధ్య ఢిల్లీలో జరిగిన ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్ కు సతీ సవతంగా బయలు దేరిన రాజేష్ ఖన్నా ఢిల్లీ విమానాశ్ర

యంలో మూన్ మూన్ సీట్ కనబడగానే దింపులను వదిలేసి అమితో చెట్టాపట్టా లేసుకొని చక్కా పోయాడట. పావం! దింపుల్ ఒంటరిగానే ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్ కు హాజరైంది.

మూన్ మూన్- రాజేష్ ఖన్నా ప్రణయం గురించి బొంబాయి నగరంలో అందరూ చెప్పులు కొడుక్కుంటున్నారట. ఇదే విషయమై మూన్ మూన్ ను కదిలీస్తే ఛచ్చ... అలాంటిదేం లేదని బుకాయిస్తోంది. పైగా మేము కలుసు కున్నప్పుడల్లా ఆంగ్ల నవలా రచయి తల గురించే మాట్లాడుకుంటుంటాం అంటోంది వన్నెలాడి. మరి ఎంత వరకు నిజమో...!

సంస్కారాలున్నాయి అంత పొట్టి కాదు కానీ బొద్దుగా వున్నందు వల్ల పొట్టిగా కనిపిస్తుంది చామనవాయ నవ్వు మొహం కళ్ళు లోతుగా ఆలోచించేవిగానే కనిపిస్తున్నాయి మరి రచన ఎలా వుంటుందో!

ఇంకా రాలేదేమిటంటే ఈ సూర్యో ఎప్పుడో నాదో ఎక్కడున్నాడో ఎసుక్కున్నాడు క్యాం

ఏదో సంఘ సేవ చేస్తూ ఎక్కడో జరుక్కున్నాడేమో! కెమెరా సరి చేసుకుంటూ అన్నాడు క్యాం

టోటోలు కూడా మీరేలేస్తారా? అన్నాను అవును ఇర్వులికంతో పాటు పోటోగ్రఫీ కూడా నాకు ఇవ్వండి అందుకో

వ్యాసాలతో పాటు పోటోలు వంపుతాను అన్నాడు నవ్వుతూ మీకు ఏ రచయితలు ఇవ్వండి అడిగింది సాగరి మెల్లగా నా వైపు చూసి

గొంతు మధురంగా అంది చాలా ఇబ్బందికరమయిన ప్రశ్న అన్నాను ఏం?

'ఇక్కడందరూ రచయితలు కవులే కదా ఏదో నా లాంటి కొందరు తప్ప అవుననుకోండి సమాధానం చెప్పగలిగే ప్రశ్న అంది నవ్వుతూ

ఎందుకంటే సాగరి గారూ ఆయన్ని ఇబ్బందిలో పెడతారు మీరు రచయిత్ర కదా! మీ పేర చెప్తారు లింది అన్నాడు క్యాం

అలా ఏం నేను చెప్పమనలేదు రోపంగా అంది సాగరి మీకెందుకంటే మధ్యలో ఆమె ఆయన్ని అడిగింది ఆయన సమాధానం

చెప్తారు మీరు చెప్పండి సారీ అన్నాడు క్యాం క్యామెని కోప్పడి సాగరిని సమర్థించి నన్ను సందో దిస్తూ

నవ్వేశాం అందరం క్యాం అన్న తీరుకి నాకూ తమాషాగా ఉంది ఇక్కడ చాలా సవాళంగా నడుస్తోంది సంవాషణ

చెప్పండి సారీ సాగరి గారు ఒదిలినా నేను ఒదలను అన్నాడు క్యాం ఎవరు బాగా రాస్తే వాళ్ళే అన్నాను మాట తప్పించుకుంటూ

బాగా చెప్పారు క్యాం ప్రశంస తప్పించుకుంటున్నారు అంది సాగరి

ఇందులో తప్పించుకోడం ఏం లేదు ఇందాకనే చెప్పాను కదా ఇబ్బందికరమయిన ప్రశ్న అని అన్నాను

పోనీ ఏ ఏ వున్నాకాలు చదువుతారో చెప్పండి మామూలుగా క్యాం లాయరులాగ ఆడిగాడు

మా కావతి దాగా చదువుతాడు నాకన్నా పిలుస్తాను ఆతన్ని ఎలవనా అన్నాను ఓ అడుగంటు వైపు చేసి

అదేం కుదరదు చూకు మీరు దొరికారు సమాధానం చెప్పేల్సిందే సరదాగా ఎట్టు కున్నాడు నన్ను

సూర్య జేనాస్పిన్ అగండాగండి ఇంగ్లీషు కాదు తెలుగు

ఈ ఏ రచన లిప్పమో చెబుతాను ముందు చివరకు మిగిలేది మా బాబు రచయిత పేర్లు చెప్పమంటే

అడవి బావిరాజా నవలలు చలం రచనలు చాలు చాలు ఎంత గొప్ప అబిరుచో అంది సాగరి మెచ్చుకోలుగ

భలేవారండి నా పేరో సాగరి గారో పేరో చెప్తారనుకుంటే ఎంల నిరాశతో తోసేశారు అంటూ బాధ నటించాడు క్యాం

ఇలా సరదాగా అందరం కబుర్లు చెప్పుకోడం జాగుంది నాకు ఓ వాతావరణం సరిపోయింది

అవేపు వెళ్ళి చూడండి మరి కొందరు పెద్ద గొప్ప అవ్వేసేతులు వచ్చారీ నవకీ ఆలస్యమయిపోతున్నందుకు ఎంత విసుక్కుంటున్నారో అన్నాడు క్యాం

అలా నడిచి వెళ్ళాం క్యాం క్యాం, సాగరి కమి నేను కానీ పతి బాతాబానీ ఇంకా పూర్తవలేదు

ఎమయ్యా ఏడి చూళ్ళో? అన్నాను కవితో చూసి రాడానికి మనిషి కూడా వెళ్ళాడు ఇలా ఎప్పుడూ జరగలేదు ఎక్కడి

కెళ్ళాడో ఏదో ఆ వనరమైన పని వుంటే తప్ప ఇలా రాకుండా ఉండదు అన్నాడు కవి

మంచి సమావేశమే మేముయితే చిన్న రచయితలం అటు చూడు వాళ్ళు రుసరుస అన్నాడు క్యాం

తప్పదు కదా! అన్నాడు కవి సహనంతో మేమలా నడుస్తూ అరుగుతూంటే ఓ వైపు నుండి సంభాషణలో కాస్త బాగం

మా చెప్పిన ఒడింది ఉపన్యాసకుల్లో ఆ లాపాటి ఆతన్ని చూశారా ఆతనికి ముగ్గురు అన్నా

డో శతను అవునా! అంటూ నవ్వు ఆ చుట్టుపక్కలవాళ్ళు నేను ఆ ప్రయత్నంగా కవి

కవి చూశాను ఆతని మొహం చిన్నబోయింది కవి సువ్వెలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలు పట్టించుకోకూడదోయే అన్నాడు

క్యాం నా అద్భుతంకోడి పరిచయం చేసిన వాళ్ళందరూ సరదా అయినవాళ్ళు అందుకే కులాసాగా వున్నాను నేను

నిదానికి పిళ్ళింత సరదాగా వున్నారు కనక నేను ఉండగలుగుతున్నాను లెకపాత పారిపోయేవాడిని ఇక్కడినుండి అలా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి ఓ

చెక్కుకింద నిలబడ్డారు (ఇంకా ఉంది)

పెద్దకథ వల్లిపి కుమారజి

(గత సంచిక తరువాయి)

దీ వాల అలంకరణ చక్కగా ఉంది అందంగా వుంది వేసవికాలం వెళ్ళిపోతూ గాలికాలం ప్రవేశిస్తున్న సంది కాల మది అందుకే అంత వేడిగానూ లేక, చల్లగానూ కాక సమంగా వున్న అందమయిన సాయంకాలం చల్లగా మెల్లగా వుంటుంది

కవి ఓ కుర్రాడి కేసే కుర్చీలు తెప్పించి వేశారు ఎందుకోయి కొన్ని నిమిషాలేగా అన్నాను లేదులేండి కూర్చోండి అన్నాడు వ్యాస అందరం కూచున్నాం సభ తర్వాత అల్పాహారం అనుకున్న కార్యక్రమం ముందుకు జరిగిందట ముందూ... ఆ తర్వాత నభ... 'సూర్య' వస్తాడేమోనని ఇలా చేశారట...

ఓ విషయం గమనించండి. విసుక్కుంటున్నా అందరూ 'సూర్య' కోసం వేచి వుండటం అతని గొప్పతనమేమిటో తెలుసుకోవాలి ధబ్బున్నవాడా? లేక రాజకీయరంగంలో పలుకుబడి వున్నవాడా? ఇది అంశం. విమర్శకుడికి ఇంత గౌరవమా? అయితే అతను చాలా గొప్ప వ్యక్తి అయివుండాలి. అనుకున్నాను చూడాలి నాలా ఉత్సాహం

కొంతసేపయ్యాక మళ్ళీ అలా వచ్చి అతనిమీదకు వెళ్ళింది వర్షం. అతను కూచున్నవైపు చూశాను. చూడకొచ్చే దూరంలో కూచున్న బృందం వైపు... అక్కడే ఆ లావుపాటి అతను... పేరు ఏదో చెప్పారు. చిత్రమయిన పేరు. మళ్ళీ అడుగుతే ఇంత మతిమరుపునుకుంటారేమీనన్న సంగీచం. ఊరికే వీళ్ళు లావు అన్నాయిగానే అంత లావుమే కాదు... కానీ దిట్టంగా ఉన్నాడు. అందంగా కూడా అనిపించాడు

ఆ అవునోయి కవి... అతని గురించి చెప్పగానే నువ్వెందుకలా ముందుకుపోతావే? అడిగాడు క్యాం.

కవిమనిషి కాబట్టి అంది సాగరి. ఆడవాళ్ళనిపించుకున్నాడు అన్నాడు వ్యాస నవ్వుతూ. అవునుకదా! సాగరి అంది నవ్వుకుండా. అయినా అందరూ నవ్వేశారు. మానసిక స్థితిల్లో వున్న బరువు అక్కడి వాతావరణంలో తేడు కనక చక్కగా వుంది. సాగరి మాత్రం ఇలా కలిసిపోవడం వచ్చింది.

సాధారణంగా ఆడవాళ్ళు కొందరు ఇలాంటి సమావేశంలో వెకిలిగానేనా వుంటారు. లేకపోతే బెరుగ్గా ముడుచుకుపోతూ వుంటారు... అలా కాకుండా సాగరి అన్నాడమయిపో మాట్లాడుతున్న భావన మాలో కలిగించడం చిత్రంగా అనిపించింది. ఇవ్వక ఇది నా భాషాల్లో వున్న విషయం మాత్రమే నుకుంటాను. ఇంతకీ అసలు సంగతేమిటి? అన్నాను కుతూహలంగా. కుతూహలాన్ని తృప్తిపరచే ప్రధర్మించడం నాకు సామాన్యంగా ఇష్టం లేదు. కానీ తప్పదు. ఇక్కడ అలావువాలి అతని సంభాషణ కుర్చీ వచ్చింది కనక నేను మళ్ళీ ఆ ప్రశ్న వేయడంతో కవికి ఉక్రోశం వచ్చింది.

'ఏమిలేదు మేష్టారూ... ఉపన్యాసకులు ముగ్గుర్ని పిలిచాంకదా... వాళ్ళు ముగ్గురు పేరున్నవాళ్ళు. అందులో మీకు వీళ్ళు చూపినాయనకి ముగ్గురు

బాధ్యలు అంతే అంతకంటే ఏం లేదు మరోకాయనకి కవిని మధ్యలో ఆపేశాడు క్యాం వీళ్ళందరిలో ఆవేశపువాలు కొంచెం ఎక్కువే అనిపించింది అలా అంత సున్నితంగా చెప్పకు కవీ ఒకడు ముండలమురాకోరు ఒకడు తాగుబోతు మరొకడు దగాకోరు రెడీ అని చెప్పండి అన్నాడు క్యాం ఆవేశంగా

ఇలాంటి అసభ్యకరమయిన మాటలు మాట్లాడితేనే పోతాను ఇక్కడినుంచి అంది సాగరి కోపంగా విసురుగాలేవి అవునవును అన్నారందరూ ఆ క్షణంలో సాగరిమీద గౌరవభావం పెరిగిపోయింది నాకు స్త్రీలంటే ఇలా వుండాలనిపించింది మనసులో మాట పైకి చెప్పగలగాలి ఎటువంటి సమయంలో వైనా ఇలాంటిప్పుడు మరిను

మీరూరుకోండి క్యాం అన్నాడు కవి సర్దుతూ ఏం ఊరుకోడమండీ నీతి నిజాయితీలు జీవితంలో కూడా ఉండాలా వేద్యా కేవలం ఉపన్యాసాలు పాగుంటే చాలా? అసలు మీరలా పిలిచారు వీళ్ళని అంటూ వ్యాస మొదలు పెట్టకనే కవి ఆచాడు.

దయచేసి మీరు వాగ్వివాదాల్లోకి వెళ్ళొద్దు. మా గురువుగారిని బతిమాలు తీసుకువచ్చాను. ఆయన కనలు ఇలాంటి మాటలు గిట్టవు. మనమీద సదబిప్రాయం ఏర్పడాలి అని ఆయన్ని ఇక్కడికి అప్పోనించాను. వాదనల్లోకి దిగవద్దు ప్లీస్ బతిమాలుకున్నాడు కవి.

సాగరి కోపం తగ్గించుకుని కూచుంది. మంచి అమ్మాయే అనుకున్నాను నవ్వుకుంటూ.

నా చిద్విలాసాన్ని చూస్తుంటే కవికి ఏడుచూస్తున్నట్టుగా వున్నట్టుంది అలాగే పెట్టాడు మొహాన్ని

అందుకే నేను ఆ సంభాషణపట్టు అసక్తిని చూపలేదు. ఎందుకే కవికి తపన? నా దృష్టిలో చులకనవహుడవడం ఈ భావం కవికి ఎందుకు? నా అభిమానంకోసం అతని భాషత్రయం చూసి నాకు అతనిపై ప్రేమ కలిగింది.

'వాదనకేగానీ... ఈ కథాకారులు ఏం చేస్తున్నా అత్య విమర్శ చేసుకుంటే చాలు....' అన్నాడు వ్యాస.

'అత్య విమర్శ... ఎంత గొప్ప మాటో అది... వ్యాసగారూ అది అంత సులభమా? ఎంత లోతుగా ఆలోచించాలి అసలా పదానికి అర్థం తెలుసుకోడానికి... అపగాహన కావడానికి ఇంకెంత సమయం తీసుకోవాలి... అదేమంత సులభం కాదు. అత్య విమర్శ...' ఎక్కడో చూస్తూ అంది సాగరి.

నిజమన్నట్టు తల వంకించాను నేను. 'ఎలాగైనా సరేనండి సార్. డబ్బు సంపాదించే చాలు. పేరు తెచ్చుకుంటే చాలు సార్...' అన్నాడు క్యాం.

'కనీసం మనిషిలో నిజాయితీ అయినా ఉండాలా వద్దా? అడిగాడు వ్యాస

'అన్నీ ఉండాలిసార్.... కానీ ఎక్కడ తీరుబడి జనానికి... వేగం... వేగం అన్నీ గబగబ జరగాలి... త్వరగా డిగ్రీలు రావాలి, త్వరగా పేరు రావాలి. త్వర త్వరగా డబ్బు సంపాదించాలి. మరింత త్వరితంగా గొప్పతనమనే నిచ్చేస ఎక్కెసెయ్యాలి. అంతా స్పీడ్... అనాది భారతదేశం వేదయుగమయితే నేటి భారతదేశం వేగయుగం.... నిలబడి నీరు తాగే సమయం, ఒపకి ఎవరికున్నాయి అధిది నవ్వుతూ సాగరి.

అన్నీ కబుర్లు ఎలా వున్నా మీరు వాదిన పదం నాకు వచ్చింది అన్నాను ఏది? అందరూ అడిగారు.

'అదే వేగయుగం' అన్నాను. అదా నవ్వేసింది సాగరి.

'ఈ యుగానికే ఆ పేరు... ఇది వేగయుగం' అన్నాడు కవి. ఆ పేరు గురించి కొంచెంసేపు కబుర్లు చెప్పుకున్నాక వ్యాస అన్నాడు.

'అయోచితంగా లభించే డబ్బు ఆ యోచితంగా లభించే పేరు అందరికీ

కావాలనిపిస్తోంది అక్షరాలు రాకపోయినా కవులవారి, రచయితలవారి సప్త స్వరాలు అంటే ఏమిటో తెలీకపోయినా గొప్ప గాయకు డవాలన్న పేరు కావాలి ఇలాగే అన్ని రంగాల్లోనూ

అవునయ్యా నాకు తెలీక అడుగుతాను తప్పేమిటి సరే ఒదిరియ్యి ఒళ్ళి విషయం చెప్పు ఇప్పుడు నువ్వు వర్ణించినవాళ్ళు అందలాకెళ్ళేస్తున్నారు మరి మనలాంటివాళ్ళు చిన్న తరహా కళాకారులు పైకి రావాలని చూడడంలో విశేషమేం లేదుకదా? క్యా అడిగాడు

పైకి రావాలని కష్టపడటంలో తప్పు లేదు కానీ ఎలాగోలాగ మళ్ళీ చెప్పన్నాను వినండి ఎలాగో ఒకలాగ పైకి వచ్చి పేరు తెచ్చుకుందామన్న ప్రయత్నంలో వుంది లోపమంతా అంటున్నారు వ్యాస్ అంతేనా వ్యాస్ గారు అంది సాగరి

వ్యాసేని మాట్లాడనివ్వకుండా అందుకున్నాడు క్యాం అంతా సూక్తులు చెప్పేవారే సూక్తి ముక్తాపతి ఇలా మీలాగ ఆలోచిస్తేనే పైకి రారు డబ్బు సంపాదించాలి ఎలా సంపాదిస్తేనేమంది? వాళ్ళని ఎవరోనా అడుగుతున్నారా?

ఎంత చెడ్డ పేరుంటేనేం డబ్బుంటే చాలు ఎంత చెత్తగా వుంటేనేం

కళాకారుడన్న పేరుంటే చాలు ఎంత ఘోరంగా వుంటేనేం అందగాడన్న పేరుంటే చాలు ఇవన్నీ డబ్బుకో కొనగలిగితే చాలు అందరూ బ్రహ్మరథం పడతారు డబ్బుంటే ఏదయినా వచ్చి ఒళ్ళో వాలుతుంది గొప్ప వ్యక్తిగా పేరు పొందుతాడు చుట్టూ భజన బృందం చేరుతుంది నీతిట నిజాయితీట ఇంకా నీతి నిజాయితీ క్రమశిక్షణ - ఇలాంటి పేర్లు శబ్దకోశంలో కనబడుతున్నాయా మనదేశంలో

ఇలాంటివి చెప్పి మా మనసుల్ని విసిగించకండి ఈ విషయాల్ని గురించి ఆలోచించమని చెప్పి మా బుర్రలు పాచు చెయ్యకండి ఏచ్చెత్తిపోతుంది క్యాం ఆవేశపడ్డారు

కవి లేచి మెల్లగా క్యాం భుజం తట్టి సముదాయిస్తున్నట్టు ఓ వైపుకి తీసికెళ్ళిపోయాడు

ఒత్తిడిగా వున్న వాతావరణం కొంచెం సడలింది

మీరు బీతాగలేదేం అడిగింది సాగరి

నా కంతగా పడదు అన్నాను

కాత్యాయనీ ప్రపంచం

ఫైనల్ బియస్ చదువుతున్న వడ్లమాని సత్యనాయి శ్రీనివాస్ అంతర్ కళాశాలల వక్తృత్వపు పోటీలలో ఆసాధారణ ప్రతిభ కనబరచి పలు విజయాలను సాధించాడు ఐదు పదు లకుపైగా బహుమతులను సాధించిన శ్రీనివాస్. ఈ ఒక్క సంవత్సరంలోనే ఆంగ్లాంధ్ర వక్తృత్వాలలో ఇరవై ఆరు బహుమతులు సాధించాడు ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరి 4న విజయవాడ కె బి యన్ కళాశాల నుండి ఆంగ్ల వక్తృత్వ పోటీ లో 'గోల్డ్ మెడల్' సంపాదించడం, ఆర్ ఇ సి వరంగల్ వారి 'నేషనల్ ఫెస్టివల్'లో తెలుగులో 'ఉత్తమ వక్త' బహుమతి సంపాదించడం శ్రీనివాస్ ఘనత

తన విజయాలకు ప్రోత్సాహాన్నిందించిన తన కళాశాల యన్ కె. బి ఆర్ అమలాపురంకు తన కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ, 'సివిల్ సర్వీస్'లో ఉత్తీర్ణత సాధించడం తన ఆశయం అని తెలియజేశాడు శ్రీనివాస్ క్రికెట్ ఆట, తెలుగు సాహిత్య పరనం ఇతని హాబీలు! ఉన్నత పాఠశాల స్థాయి నుండి వక్తృత్వ పోటీలలో అనీకైన కనబరచిన యీ విద్యార్థి కళాశాలలో చేరేనాటికే ముప్పై అయిదు బహుమతులు సాధించాడు మొత్తం ఇతనికి ఎనభై అయిదు అని అతి జాగ్రత్తగా లెక్క గట్టి చెప్పగలుగుతున్నాడు. త్వరలోనే సెంచరీ కొట్టాలని అతని ధైర్యం అంటున్నారట!

మనిషి

వ్యాస నవ్వి సాగరిగారూ మీ రచయిత్రులు అక్కడ వేడి వేడిగా ఏవో చర్చిస్తున్నారు అన్నాడు
 అవును అంది సాగరి
 వాళ్ళిద్దరూ మాటాడుకొంటూంటే వింటున్నాను మీకు తెలిదా వాళ్ళు అడిగాడు వ్యాస
 మునుపు పేర్లు తెలుసు ఇప్పుడు పరిచయం కూడా అయింది అహ
 ఎందుకో వాళ్ళు నన్ను అంత గాక లుపుకోలేదు మీరూ కలవలేకపోయారేమో కావచ్చు
 అదేం మీరందరూ కొంచెం తేలికయిన విషయాలు చర్చించుకుంటారు గనక బుర్రలు వేడెక్కేవు అన్నాడతను నవ్వుతూ
 మీకెలా తెలుసు? అడిగింది సాగరి
 ఊహిస్తున్నాను అన్నాడు వ్యాస
 మీ ఊహ వీరి విషయంలో నిజమే కానీ ఎల్లవేళలా కాకపోవచ్చు ఇక్కడ మాత్రం అంతే వాళ్ళు మాట్లాడే విషయాలు మాట్లాడుకోడానికే ఇలాంటి సభలకు రానవసరం లేదు
 అవి మీకు నచ్చవా?
 ఇప్పుడు నచ్చవు అంతే అంది
 ముగ్గురం నవ్వేశారు
 అయితే నాఊహ నిజమేనన్నమాట వాళ్ళు మాటాడేది అలంకరణ సామగ్రి గురించేకదూ!
 నిజమే చీరలు నగలు గురించి మాట్లాడుకోడం తప్పని నేననడం లేదు ఏ పది నిమిషాలు మాట్లాడుకొన్న తర్వాతయినా కాస్త రచనల గురించి మాట్లాడితే బాగుంటుంది మాకన్న గొప్ప రచయితల గురించి లేకపోతే రచనల్లోని నవీన పంథాలను గురించి మాట్లాడితే సబ్బకి వచ్చినందుకు సార్వకథ ఉంటుంది ఎదైనా సానిత్య సభలకు వచ్చినప్పుడు కొత్త విషయాలను నేర్పకుంటే బావుంటుంది మీరేమంటారు? అంది సాగరి నన్నుద్దేశించి
 రాజకీయాల గురించయితే చాలా మజాగా వుంటుంది అన్నాడు వ్యాస
 అమ్మమ్మమ్మ అంత పని చేయకండి దయవుంచి సాగరిగారు చెప్పిన

విషయాలకి రండి అన్నాను నమస్కారం చేస్తూ
 అదేం అంత భయం వ్యాస అడిగాడు అశ్రద్ధంగా
 భయం కాదు అంది సాగరి
 బహుశా జగుప్పయి వుంటుంది సాగరి తన అబ్బివ్రాయాన్ని వక్తం చేసింది
 ఒద్దు వాటికి దూరంగా వుందాం అన్నాను
 సరే నా ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పండి మరి అంది సాగరి
 ఆమె నా వైపుకి తిరగ్గనే వ్యాస కూడా రాజకీయాల విషయమైనా పై దాడి మానేసి నన్ను చూశాడు
 నేను చెప్పడం మొదలు పెట్టాను
 మీరు చెప్పింది కొంతవరకు నిజమే అనుకోండి కానీ ఆడవాళ్ళుకదా కొంచెం అలంకారసామగ్రిమీద మోజు వుండటం సహజం ఇకపోతే కొంత రిలాక్సింగా వుందామనుకుని ఆ విషయాలు చర్చిస్తూ వుండొచ్చు తప్పులేదేమో మరోసారి ఆలోచించండి అన్నాను
 మీరు ఆడవాళ్ళని నమర్చిస్తున్నారే అన్నాడు వ్యాస
 నమర్చింపుకాదు ఆలోచన ఇంటి పని, వంటపని, ఉద్యోగాలు, వీటికే తోడు రచనా వ్యాసంగం పైకి వడ్డామనే తప్పన డబ్బు సంపాదించాలనే ఆరాటం ఇవన్నీ కలిపి ఆడవాళ్ళని యాంత్రికంగా తయారు చేస్తున్నాయి సాగరి గారూ.. ఇలా అంటున్నందుకు మీరేమీ కోపం తెచ్చుకోడం లేదుకదా.. అగి అడిగాను
 అరె. కోపం ఎందుకు? చెప్పండి ఇలాంటి విశ్లేషణే నాకు కావలసింది నేర్చుకుందామనేకదా నేను వచ్చిందిక్కడికి అంది సాగరి ఉత్సాహంగా
 అయినట్లే 'కవి'కి ఈయన వైషం మీక్కూడా అంటే ఇంక నేను తప్పుకోవలసినదే అన్నాడు వ్యాస అబినయిస్తు వెడతానన్నట్టు పోజు పెట్టి
 తప్పుకోడమెందుకు? మీరూ వాళ్ళనంది ఈ చర్చలో అంది సాగరి
 'అవును మీరూ మీ అబ్బివ్రాయం చెప్పండి ఆమె అన్నట్లు అందరం ఎంతో కొంత నేర్చుకోవాలని, అంతకుమించి మన ఆలోచనా పంథా సరిగా వున్నదా లేదా అని తెలుసుకోడానికేకదా ఇలాంటి సభలు సమావేశాలాను అన్నాను
 మీరు మధ్యలో ఆపేశారు చెప్పండి అంది సాగరి

అ అ విషయాలవల్ల అడవాళ్ళు యంత్రకంగా, రోబోట్స్ లాగా తయారవుతున్నారు అనుకూతులు, సున్నితంగా ఫీల్ అవడం అన్నీ మర్చిపోతున్నారు

అడతనం పోతోందంటారా? వ్యాస్ అనుమానం

అదికాదు నా అభిప్రాయం అడవాళ్ళు అన్నిట్లోనూ పైకి రావాలని చూస్తున్నారు ఒక్క విషయాన్ని మరుగున వదేసి, ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు ఇంటి అలంకరణలో, వంటి అలంకరణలో శ్రద్ధ అభిరుచి ఎక్కువయింది రక రకాల వంటలు వండటంలో ఆసక్తి చూపుతున్నారు పిల్లల్ని పెంచడంలో కూడా ఎక్కువ టైం పెంచేసుకుంటున్నారు తాము పెంచితే ఎక్కడ చెడిపోతాడోనని క్రమశిక్షణ రావాలన్న కోరికతో బోర్డింగ్ స్కూళ్ళకు పంపుతున్నారు అన్నిట్లోనూ నవీన ధోరణులు అలవరుచుకోవాలని అరాటపడుతున్నారు వీటన్నిటిలోనూ చంపుతున్న సహనం ఇతరులని, పరిసరాల్ని అర్థం చేసుకోవడంలో చూపలేకపోతున్నారు

ఒకరకమైన సున్నితత్వం, అప్యాయత అడరణతో కూడుకొని ఒక్క స్త్రీలలో మాత్రం కనిపించే ఆ సన్నని పొర మాయమయింది నేటి స్త్రీలో మగవారిలో వున్న కర్మశ్రాంత్యాన్ని కొంతవరకు తమలోనూ కీర్షించుకున్నారనే చెప్పవలసి వస్తోంది అన్నాను

కారణం ఏమయి వుంటుందంటారు? వ్యాస్ ప్రశ్న

మీరు చెప్పండి అన్నాను సాగరి వైపు తిరిగి

అమె ఏమీ మాట్లాడలేదు నేను చెప్పిన విషయం అప్రియంగా వుండేమీ ఆమెకి

పోనీ నే చెప్పిన విషయాలు ఒప్పుకుంటారా? అన్నాను

కొంతవరకు ఒప్పుకుంటాను కానీ

అన్నీ అంతే కొంతవరకే నిజాలయి వుంటాయి అందరూ అలా ఉంటారని నేనూ అనను అంతా నిజమూ అవదు ఇది పరిశోధన చేసి తెలుసుకున్న విషయం కాదుకదా కేవలం పరిశీలనే మీకు తెలుసు పరిశీలనలో లోపాలుంటాయి

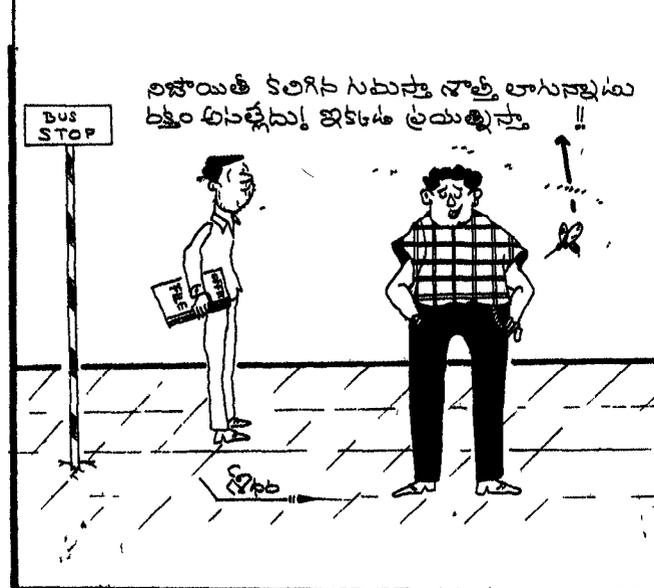
ఏమిటో మీరు చెప్పింది చాలా కొద్దిమంది విషయం సగటు మధ్య తరగతి స్త్రీ పరిస్థితి మరి ఫోరంగా వుంటోందండీ అంది సాగరి

నిన్న కూడా ఒక కిరసనాయిల్ ఉదంతం 'అన్నాడు వ్యాస్

వై సాగరి బాధ

కొంతసేపు మవునం

దబ్బు విచ్చి ఎక్కువయిపోతోంటే ఇది ఇలా సాగూతూ పోతుంది

అన్నాను

మీలా ఆలోచించేవాళ్ళు అరుదు

అచరణవరకు వస్తే కదా అదర్గాలు వల్లిం చేంతవరకే అన్నాను

ఎం మీరూ కట్టం మీదే ఆధారపడ్డవాళ్ళా అభ్యుతగా అదిగింది సాగరి

నేను జవాబు చెప్పేలోగా వ్యాస్ అందుకున్నాడు

సాగరిగారూ, మీరు రెండు విషయాల్ని విడి విడిగా చూడండి కట్టం తీసుకోడం వేరు, కట్టం చాలకపోడం వేరు మొదటి విషయాన్ని పదిలయ్యింది వచ్చిన దౌర్భాగ్యమల్లా రెండో విషయమే రెండింటికి ముడి పెట్టకండి ఈ కిరసనాయిల్ చావులన్నీ రెండో రకానికి చెందినవే ఎక్కువగా కట్టం చాలకపోడమనే అత్యాశకీ, దురాశకీ చెందిన మనస్తత్వాలవల్ల

గుడ్డి గవ్వకు పనికిరానివాడల్లా మామ ఇచ్చిన కట్టం దబ్బులతో లక్షాధికార్లు పోవాలని చూస్తారు ఇటువంటి వాళ్ళు దబ్బు కోసం యాచించి ఇచ్చిన దబ్బుతో తమ అంతస్తుని ఓ మెట్టు పైకి ఎక్కించుకుని ఇంకా చాలక ఎవరి సంతోషం కోసం మామ అ దబ్బు ఇచ్చాడో మర్చిపోయి ఇంటికిచ్చిన అడపిల్లని చంపి పారేసి దౌర్భాగ్యులు వాళ్ళు కిరాతకులు

ప్రతి మగాడి ఉన్నతి వెనుక ఒక స్త్రీ వుంటుందని అంటున్నారు పెద్దలు దానితోపాటు ఆలోచించవలసినది ఇంకోటుంది ప్రతి అడదాని కన్నీటి వెనుక ఒక మగతనం లేని మగాడున్నాడన్న సంగతి ఇది నిజం" వ్యాస్ లో అవేశం

అదిరిపోయాం నేనూ, సాగరి అనుకోని ఈ అవేశపు వెల్లువకి

"మూడు రోజులయింది ఆ అమ్మాయి పోయి నేను బాధపడ్డాను ఎవరో పోతే నీకేమిటి బాధ ఇలాంటి వెన్నో జరుగుతూ వుంటాయి ఇంత సున్నితమేమిటయ్యా అంటూ కొందరు సుద్దులు చెప్పున్నాను మరి కొందరిలో నిరసన

ఎవరో ఏమిటండీ నాకు తెలిక అడుగుతాను ఈ దేశంలో ఒక మనిషి పోతే మరోడు బాధ పడితే ఎందుకలా చేయరని పని చేసినట్లు చూస్తారు? ఎవరో ఏమిటి? సాటి మనిషి కాదా?

ఆ బాధతో ఏ చెప్పితి పోయి అన్ని పనులు వదులుకుని ఏళ్ళ తరబడి బాధ పడుతూ ఏడుస్తూ కూచుంటే అనే చ్చు అంతే కానీ కొంతసేపు బాధపడితే హేళన చేస్తారు తామరాకుమీద నీటి బొట్టులా చలించకుండా వుండాలట ఇలాంటి కిరసనాయిల్ చావులు, అభ్యుత్యాలు చూసి యంత్రాలకీ, మనకీ తేడా ఏమిటి? ఏమిటి సంస్కృతి నాకు అర్థమవటం లేదు

పైగా జర్నలిస్టు బాధ పడుతూ కూర్చోకూడదట మంచి ఏం గిట్టే ఫోటోలు తీయాలి అందమయిన అక్షరాల కూర్పుతో వ్యాసం రాయాలిట నావల్ల కాదు అందుకే రాజీనామా చేసాను

తెల్ల బోయి చూశాం నేను, సాగరి

మా మొహం చూసి సర్దుకున్నాడు వ్యాస్

"బుద్ధుడెందుకలా అయ్యాడో అర్థమయింది నాకిప్పుడు" అన్నాడు

"ఉద్యోగానికి రాజీనామా" నసిగింది సాగరి

"ఫర్వాలేదు నాకు ద్విపు చెయ్యడం వచ్చు షార్ట్ హ్యాండ్ వచ్చు ఎలాగో బతక్కోపాను గుండెల్లో ధైర్యముంటే చాలు ఎన్నో మార్గాలున్నాయండి చేతిలో దబ్బుంది కదా! ఫర్వాలేదు ఎలాగోలాగ అంతే మీరలా చూడకండి నేను అలా అటు వెళ్తాను ఈ అవేశం తగ్గాలంటే ఆ వైపుగా వున్న దానికి రాయళ్ళ దగ్గరకెళ్లాలి కాస్త తేలిగ్గా వుంటుంది" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు

తుపాను వెలిసిస్తట్టుయింది నేను, సాగరి మిగిలాం సంభాషణ ఎటు నుండి ఎటు పోయింది తలా తోకా లేకుండా ఏ విషయం ప్రారంభిస్తే ఏ విషయంలోకి దిగాం అందులో కట్టం లాంటి సున్నితమైన విషయం ప్రస్తావించడమే నాకు ఇష్టం లేదు అటువంటిది వ్యాస్ దేనికో బాగా కదిలిపోయాడనిపించింది

చర్చించడంబందోకటి చర్చించిందోకటి . అసలు సంగతి వక్క దారి పట్టిపోయింది

నదియా డైమండ్ రింగ్ మహాత్మ్యం!

బొంబాయి 'టాటా' కంపెనీలో ఉన్నతో ద్వోగిని అంచేత, మాటింగ్లకు ఈమెకు తోడుగా తండ్రి వస్తుంటారు "మా నాన్న పవిత్రానులా ఉంటారు గనక ఆయనంటే కొందరికి హడల్," అంటుంది మె నవ్వుతూ ఈమెకు వీతలంటే మహాయిష్టమట. నెలలో పది రోజులైనా ఆర గించాల్సిందే", అంటుంది. "నేను మేకప్ లేకుండా సింపుల్ గా కూలింగ్ గ్లాస్ లేసుకొని, షాపింగ్ కు వెళ్ళినా నన్ను కొందరు ఇట్టే గుర్తు పట్టేస్తున్నారు. ఎందుకో తెలుసాండీ? సింటెమ్మెంట్ గా ఎనిమిదేళ్ళుగా ఈ డైమండ్ ఉంగరాన్ని వేసుకుంటున్నా... నేను నటించే ప్రతి చిత్రం లోనూ ఇది వేలికి ఉంటుంది దీన్ని అట్టి ఇట్టే గుర్తు పట్టే స్తున్నారు", అంది.

"సినిమారంగంలో ప్రవేశించకుండా ఉంటే ఏ డాక్టరునో లాయర్ నో అయ్యే దాన్ని" అంటూంటారు కొందరు తారలు కాని. నదియా మాత్రం తాను చిత్ర కారిణి అయి ఉండేదాన్ని అంటూంటుంది నిజానికి ఈమె చాలా చక్కగా బొమ్మలు వేస్తుంది. ఆ మధ్య నెలలోని ఒక కంపెనీ 'బ్రా' అడ్వర్టయిజ్మెంట్ లో ఈమె బొమ్మ వేసినందుకు వారి మీద దావా వేసింది ఈమె తల్లి

అ మాటే సాగరి అంది మీరు చెప్పదలుచుకున్న విషయం అలాగే వుందిపోయింది'

'ఫర్వాలేదు ఆలోచించే వాయింటు దొరికింది కదా! ఎవరికి వారు ఆలోచించుకోవచ్చు అన్నిటి కన్నా పరిశీలన ముఖ్యం ఆలోచనూ వుంటే సమాదానం దొరుకుతుంది కానీ ఒకటి నిజం ఆలోచనలన్నీ ఆదర్శాలవపు ఆదర్శాలన్నిటినీ ఆచరణలో పెట్టలేం అంటుండగా కవి వచ్చాడు

వ్యాస్ బాధ పడుతూ వెళ్లాడు కదూ! ఇటో సూ చూశాను" అడిగాడు కవి అవును ఎవరో అమ్మాయి " చెప్పబోయింది సాగరి

ఎవరో కాదు వ్యాస్ పెద్దమ్మ కూతురు అతనికి చెల్లెలవుతుంది పాం చంపేశారు భర్త, అత్త, మామ, అంతా కలిసి హతీసు కే యిందనుకొంది కానీ హాయిని చెల్లి రాదుకదా వ్యాస్ దుఃఖం చేప్పలేం ఈ రోజుకి తేరుకున్నాడు బాగా

ఉద్యోగాన్ని వదిలేశాట్ట' అన్నాను

అవును నాకూ ఇప్పుడే తెలిసింది

'ఎందుకో'

ప్రతికయజమానితో దెబ్బలట వేసుకున్నాడుట

"అహ"

"అన్నట్టు పదండి పదండి సబ ప్రారంభమవుతోంది అన్నాడు

'మరి సూర్య" అన్నాను లేస్తూ

"రాలేదు అర గంట వేచియున్నాం చాలు సబ ఆగదు కదా!"

నేను సాగరి అతని వెంట వెళ్ళాము

సబ ప్రారంభమయింది మామూలుగానే ప్రార్థనతో

ప్రార్థన పొడవ అమ్మాయి చక్కగా వుంది తీయని గొంతు చిన్న క్లౌకం నోజు ప్రార్థన చిన్నదిగానే వుండాలి ఒకోసారి కొన్ని సబట్ల పెద్ద వాట వాడుతారు ప్రార్థనంటూ ఎంతోసేపటికి అవదు విసుగ్గావుంటుంది

అక్కడో పన్యాసంలో 'అగ్ని' గారిని పొగడటం చిన్న ఉపన్యాసం బాగుంది 'అగ్ని' కదని తెప్పించుకుని చదువుదామనుకుంటూనే బద్ధకించాను ఎందుకొచ్చాను గానీ కుదరలేదు బహుశ గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే కుదిరేదేమో! ఇప్పుడనుకుని ఏం లాభం? కథా వస్తువు బాగుంది అధ్యక్షులవారు కథ చెప్పిన తీరు బాగుంది అదే అన్నాను కాళీపతి

'మంచివాడివే అయినా రచయిత కలం పేరు 'రాము'

'అహ అల్లాగా"

ప్రయత్నిస్తే అందరూ బాగా రాసేట్టున్నారు ఎలా రాస్తాడో చెప్పే తీరు బాగుంది

రాము' గారి తర్వాత ఆ ముగ్గురు ఉపన్యాసకులు ఒకరి తర్వాత ఒకరు మాట్లాడారు ఒకే మూసలో పోసినట్టు ఉన్నాయి వారి ఉపన్యాసాలు అయితే మంచి వక్తలు వాగ్ధాటి బాగా ఉంది ఉపన్యాసం దండేశారు

రాజకీయాలను కూడా చేర్చి మాట్లాడటం చూస్తే వీళ్ళికి రచనా పరిజ్ఞానం కన్నా రాజకీయ పరిజ్ఞానం, వాటిలోనే అబిరుచి ఉన్నదన్న విషయం బాగా తెలుస్తోంది

'ఈకడంచుతున్నారు మాష్టారు" అన్నాడు కాళీపతి

"మరే"

'మరి ఇంత ఇదా? కాస్త రచనల్ని గురించి మాట్లాడే బాగుండును అది గాళ్ళ వైవో మాట్లాడతారేం"

బహుశ ఎవరో మెప్పించాలి కాబోలు" అన్నాను

చుట్టూ చూశాడు కాళీపతి జనం అందర్నీ తెలిసినట్టు తేరివారి చూశాడు రెండు మూడు సార్లు తల వెనక్కి ముందుకు తిప్పి చూశాడు

"ఎవరో మెప్పించడానికి ఆ వ్యక్తి రావలసిన అవసరం లేదు కాళీపతి అన్నాను,

"నిజమే సుమా నాకు తట్టనే లేదు" ప్రెస్ అన్న వైపు చూపించి ఆ

అక్కడ వులు వస్తే చాలు అన్నాడు నవ్వుకున్నాం

అగ్ని గారి ఉపన్యాసం

మనిషి లేచి నిలబడగానే చప్పట్లు నమస్కారం పెట్టాడు హుందాగా ఉన్నాడు బలంగా ఉన్నాడు కళ్ళిబోడు రచయిత అనిపించేలాటి దుస్తులు పైజమా లాట్రీ తెల్లటి దుస్తులు చప్పట్లు ఆగడాకా చిరుహాసంతోనే నమస్కార భంగిమ కనులకింపుగానే వుంది నాకు చప్పట్లు ఆగగానే ఉపన్యాసం ప్రారంభించాడు

పక్కా రచయిత పెద్ద వక్త కాడు, మాటాడే తీరులో తెలుస్తోంది విషయం అయిందంటే అయిదే నిముషాలు మాట్లాడాడు చాలనిపించింది అంతకంటే ఎక్కువ మాటాడితే రసాభాసవుతుంది తెలివయినవాడు త్వరగా ముగించాడు

బతకించాడు అన్నాడు కాళీపతి

వువ్ ఏమిటి అలా గట్టిగా ఎవరయినా ఏంటో -

ఏంటో బాదవడేంక సున్నితత్వం నేటి కాలపు ప్రజల్లో లేదు మాష్టారు" అంటూ ఆవలించాడు

జనగణమన

చాలా తొందరగా ముగిసింది సబ అదినందన సబ కనక ఇలాగే వుంటుందన్నాడు కాళీపతి ఏమయితేనేం తొందరగా ముగించారు సంతోషంగా వుంది నాకు అందరూ వెళ్ళిపోతూ ఉన్నారు ఎవరి దారిన వాళ్ళు గుంపులో వెళ్ళటం ఇష్టం లేక ఆగిపోయాం నేనూ మా మిత్రబృందం

అప్పుడు వచ్చాడో వ్యక్తి హడావిడిగా

(ఇంకా ఉంది)